

P O E M A T A

NUMISMATIBUS ANNUIS DIGNATA,

ET

IN CURIA CANTABRIGIENSI RECITATA.

A. D. 1799.

AUCTORE J. H. SMYTH,

TRIN. COLL. SOC. COMM.

44

7.

25.

215

ODE GRÆCA.
IN COMITIIS MAXIMIS,

A. D. 1799.

PONTIFEX ITALIA EXTORRIS.

ΑΣΜΕΝΩΝ δέσποινα φρενῶν, θεόρτον,
Ἄφθιτον, φόρμιγγ', γέρας, αἶθ' ἔγωγε
Πὰρ σέθεν τερπνῶν μὲν αἰεὶ δρέποιμι
Καρπὸν αἰοιδᾶν.

Ὡσε τᾶν βροτοῖς χαρίεσάτ', ὅλβον
Τὸν δίκαν ζέφοντα, χόρως τε, χήβας
Ἄνθος εὐῶδες μάλα, Κύπριδός τ' ἄ-
-φυκτον οἷσόν,

Ἀμβρότων μέλπειν ἔμ' ἑκατὶ Μοισᾶν.
Ἄλλὰ γάρ, καιρὸν πάρα, νήδυμόν τι
Μὴ χρεῶν μελισδέμεν· εἰδ' ἐν ὄμβρῳ,
Κᾶν ποχ' ὑπ' αἴθρας,

10

Ὅν γλυκὺν πόνασε πόνον μέλισσα,
Ἐυδῖαν δ' ἔμειν'. ἄγε, θύμέ, τοι δὴ
Τὰν χάριν τύχας ἄχαριν, βροτείας δ'
Ἐλπίδας αἰέν

Ἐκποδῶν κυλινδομένας, θρόνων τε
 Οὐκ ἔτ' ἄρρηκτον σθένος, ἀλλ' ὑπὲρ γᾶς
 Δυσσεβείαν αἰρομέναν, Πατρός θ' εὐ-
 -δοντα κεραυνόν,

20

Φραζέον. τοῖόν γε τεαῖς παρ' ἄγκραις
 Εἶδομες, Ρώμα, τέρας, ἐκ μεγίστας
 Τὸν πέσοντ' ἀρχᾶς τὸν ἀνακτα, κἀνδρῶν
 Φέρτερον ἄνδρα.

Εἶδομες δ' ὡς πορφύρεον σκίασσε
 Σώμάθ' οἱ χρόνῳ τρομέοντα πέπλον,
 Λευκὸν ὡς κάρα διέδησε χρυσῷ
 Τρίπτυχον ἄνθος

Βῆ δ' ἀναξ, φυγὰς περ ἐὼν· γερῆσαι
 Δ' ἐν χεροῖν κλαῖδας ἔχων, ἅμ' αὐτὸς
 Ποικίλον σαυρὸν φέρειν, ὅππᾳ τεσσῖ
 Φαιδρὸν ἰδέσθαι.

30

Ὡς δ' ὅταν μεσῇ τι νέφος φλογωπῇ
 Ἀλίε κρύπτη φάος, οἱ δὲ μορφὰ
 Γίγνεται ἀκτίνων ἄτερ, αὖ δὲ πᾶσαν
 Ἥλυθε γαῖαν

Δεῖμα, σαμείε γ' ἔνεκεν· τοσῷτος
 Αὐτίκ' ἀνθρώπου φόβος ἐπτόασεν·
 Ἐκλυον δ' ὡς ἄδε φίλων τις ἄτας
 Αἴλιον ὕμνον.

40

“ ὦ πόλεις, Ρώμα, πολίων ἀνάσσει,

“ Τᾷ κλέος δέδορκεν ἐπ' ἐσχάτας γᾶς,

“ Τᾷ μόνα * πλησίσιον ἔρον ἀρχᾶς

“ Οὐ πεδαμείψων

“ Ὁ χρόνος (μάταν!) ποκ' ἔφασκεν· οἶμοι·

“ Ἦσθα, μηδ' ἔτ' ἐσσι· τεαῖς δ' ἐν αὐλαῖς

“ Οὐκέθ' αἰ χλιδῶσα λύρα γλυκεῖαν

“ Τιν χάριν ὄρσει.

“ Πάντα δ' αἰ πρὶν τερπνὰ βέβακε· σιγαῖ

“ Μυσικῶν † ἔχει μελέων ᾠδόν·

50

“ Νυμφίε νύμφας τ' ἐς αἰὲ πέφευγε

“ Μείλιχος ἄμφα.

“ Οὐκέθ' αἰ μύλας ἰαχὰ βρέμει τιν,

“ Οὐκέτ' αὖ λύχνος φάος ὥπασ'· οἶμοι·

“ Ἐν μιᾷ γ' ὥρᾳ σε κατέκλυσ' οἷας

“ Κύματ' ἀνάγκας.

“ Τῆνεκεν κόπτεσθε φίλας παρειάς·

“ Τῆνεκεν κείρεσθε κόμαν, ὅσοισπερ

“ Ἦνδαν' αἰ πόλεις πολίων ἀνάσσει.—

“ Ἀλλὰ τύγ', αἰχμᾶ

60

“ Χρυσέας πρᾶθων Ἰτάλων ἀρξῆρας,

“ Ἐχθρὸς ὢν θεοῖσι, κακῶς ὅλοιο.

“ Γαλλικὸν παύτειε κόρον κεραυνῶ

“ Πυρπάλαμος φλόξ

* Vide Erinn. Hymn. ad Romam.

† Vide Apocalyp. D. Joāann. cap. xviii. vs. 22 et 23.

“ Ὑψόθεν σκήπτωσα, μiasμάτων τε

“ Οὐ φατῶν λύσειε βροτές· τόδ’ ἄμμι,

“ Λίσσομαι, νεῦσον Πάτερ, εἰδ’ ἄκραντον

“ Μοῖρα παράσχοι.”

Φεῦ· μάταν εἶπας ἔπος· μάταιον

(Ἴσθι γὰρ) θεῷ κρατέειν. ὅδ’ αὐτῷ

“Ὅτ’ ἴ κεν δόξῃ τελέσει, πλέον δ’ αἰ-

μάχανον αἰτεῖν.

Ἦλυθ’ ἐς Ῥώμαν θεόθεν ποκ’ ὄλβος·

Ὡχετ’ ἐκ Ῥώμας θεόθεν. σὺ τίς γ’ ὦν,

Ἐν σκότῳ καθήμενε, πῶς ἐτόλμας

Δαίμον’ ἐλεγξαι;

Τῷ μέμαλ’ ἀρχαί, κραδίαι τ’ ἐνάρχων,

Τῷ βροτῶν τὰ πάντα, τύχας τ’ ἀναγκαι,

Κῆνος ὥχματὰν πολέμῳ χάλασδαν,

Ὅππόθ’ ἂν ἔλθοι,

Χερσὶν ἰθύνει, φονίαν τ’ ἀέλλαν·

Ὅς πάλαι Ῥώμαν μεγάλην ἔθηκε,

Κῆνος αὖ κέλευσ’ ἀθέων ὑπ’ ἐχθρῶν

Δερεὶ δαμῆναι.

Ἐβρίος γ’ ὕβριν κρατέειν θέλασε,

Καδίκης σχέθειν αἰδίκης· τὸ δ’ αὐτὸ

Ἔσπεται Γάλλοις τέλος, ἐργμάτων τε

Κλειτὸν ἄποινον.

Ἔσπετάι· τυ δ' ἀθανάτα μεσηγυῖ,
 Μοῖσά, μοι πάρεσθ', ἀρετᾶν δρεποῖσα,
 Ὡς φιλεῖς, πασᾶν κορυφάς· φέρ' ἄμμας
 Ἥ ποτὶ Πίνδον,

90

Ἥ γόμ' ἀγνὸν Κασαλίας πόρευσον,
 Ἐνθά περ δαφνοῖς Ἄρης πρόσσωπον
 Οὔποκ' ἐκφαίνει, ζαθέας δι' αἶθρας
 Κῆφα βιβῶντας.

Μοῖσα, σὺν τιν, ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ,
 Μαλθακῶς τυχεῖν βίῳτε θέλοιμ' αἶν,
 Τηλόθεν δράκων, γελάσας τε, θνατοῖς
 Ὅσσα μέμαλε.

100

CARMEN LATINUM.

IN COMITIIS MAXIMIS,

A. D. 1799.

PONTIFEX ITALIA EXTORRIS.

DURIS ut Austri concita flatibus

Quercus vetustas ponit humi comas,

Et Scorpio grassante sylvæ

Deciduis viduantur umbris;

Sic vim juventæ, sic decus imperi

Delebit ætas: nec sinet impios

Mortalium durare fastus,

Nec sceleri cumulabit annos.

Testis ruinæ, quæ Babylon stetit

Porrectus amnis, non levis; et Tyros

Malè auspicatis insolescens

Divitiis, dubioque ponto

Confisa, frustra! Nam neque Punicam

Munivit arcem classis, et ultimam

Deducti in Europen coloni;

Exitium pariente luxu,

44

7

25

5

813

10

15

Ipso suorum vindice criminum. —

Thebis relictum est nil Hecatompylis

Quod ferro et ætati resistat,

Ni cineres et inane nomen.

20

O dicte nuper, maxime Pontifex,

Tyranne Regum, claviger ætheris,

Humana qui delicta jactas

E tabulis abolere cœli;

Potens ligare et solvere subditas

25

Mentes tuorum, seu Stygio velis

Mandare regno, seu remissis

Ætherias aperire portas :

O! quale nuper nomen erat Tibi!

Heu! quale nunc est! occidis! occidis!

30

Nec jam occidentem, quæ decebat,

Purpura, tergeminique fulgor

Decet tiaræ. Desine non tuæ,

Devicte, lauri! desine inanum

Exul tropæorum, et tremiscas

35

Vel solito graviora fata

Non ad ~~Canusi~~ limina supplicem

Germaniarum * despicias arrogans

Nunc Imperatorem: nec iras

Horret, Apostolicamque bullam

40

* Henricus IV. A.D. 1077.

Natura, Romanam ulta superbiam.

Non nunc potentes vox iterans minas

Dat sceptrâ, et aufert, vastat agros,

Et trepidas inimicat urbes.

Fugere dudum tempora, cùm suam

45

Atrox amanti sustulit Edvio

Dunstanus Elgivam, simulque

Saxonicum rapuit tiaram :

Aut, indecorâ cum prece regios

Fasces, aviti proditor imperi

50

Romæque submitit Britannos,

Et Dominum tulit insolentem.

Fugit triumphî magnificus dies :

Sed ille restat, qui fuit, ambitus,

Sed illa regnandi cupido,

55

Interitu speciosa in ipso.

Quod si tonanti voce queas adhuc,

Inservientes militiæ tuæ

Accire densatas, ut olim,

Auspice religione, turmas ;

60

En res avitâ digna potentiâ !

En Hildebrando vindice (proh ! nefas)

Hostis neque indignus, nec Ulli

Flagitiis minor ! En Deorum

Contemnere audax numina!—quid siles?

65

Incesta Gallorum arma per Italos

Grassantur agros, et sacratas

Strage novâ populantur aras.

“ Dei voluntas ” nunc iterum sonet!

“ Dei voluntas ” nunc residem nimis

70

Incendat orbem; nunc Juventus

Tela novent, patriosque rursus

Enses retractent! Ferte, Pii, crucem!

Ite; et scelestis, et meritis mori

Internecinum adferte bellum,

75

Præsidio cruce gestientes!

Finge Albigenses jam, Pater; Attilam

Fingas renasci!—væ mihi! funditus

Ecclesiæ rupes videtur

Insolito tremere acta pulsu

80

At Surge, Regum Maxime, Maxime

Deus Deorum! nota tonitrua

Agnoscat et formidet Hostis,

Sacrilegosque premat triumphos.

Quò nunc avorum vis abit, et sacra

85

Mitræ potestas?—advenit Hesperus;

Mundique mirandum perenni

Nocte cadit, moriturque, lumen.

